

[K. Helveg Petersen.]

parti, har han jo nogle linjer bagud, og den linje, hr. Jens Peter Jensen bl. a. har bagud, er en accept af det teaterråd, som altså ikke er opfundet i noget hobbyværksted, der konstrueres af hr. Jens Peter Jensen. Derfor tror jeg, vi må betragte det, hr. Jens Peter Jensen sagde her, som et elastisk tilbageslag. Man forkaster altså ikke repræsentantskabstanken, ikke tanken om at man kan rådslå med mennesker om vigtige samfundsanliggender. Er det ikke et vigtigt anliggende? Det vil hr. Jens Peter Jensen sige ja til.

Så siger hr. Jens Peter Jensen, at det er håndplukkeri. Det, der står i bemærkningerne til det lovforslag fra 1970, som hr. Jens Peter Jensen måske ikke har ved hånden, er jo, at det netop er af betydning, om ministeren ved afgørelser af principiel karakter, ved tilrettelæggelsen af sin støttepolitik, får en orientering om opfattelser inden for alle afskygninger af teaterlivet, og en sådan orientering kan antagelig kun forventes fra et repræsentativt og alsidigt sammensat teaterråd. Og jeg tør nok sige, at teaterrådet må siges at være alsidigt og bredt sammensat. Jeg kan ikke se, at der er nogen som helst grund til at karakterisere det som urimeligt, at man prøver på at få denne brede orientering, særlig når man ikke er forpligtet til at følge den.

Jeg synes, det var en virkelig god morskab, at hr. Jens Peter Jensen sammenligner sig med den lille dreng; det er en beskedenhed, som vi ellers ikke i almindelighed finder hos ham.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen: Det interesserer mig ikke så meget at kigge bagud som fremefter, og det, det drejer sig om, når vi kigger fremefter, er jo det nye teaterråd og det nye repræsentantskab, og jeg finder vitterlig det nye repræsentantskab ganske overflødig. Det, det kan tilføre, kan jo tilføres igennem den almindelige offentlige debat, som både den forhenværende og den nuværende minister for kulturelle anliggender er så levende interesseret i. Det har jo vist sig, at det forrige ikke fungerede. Der er udtrykt frygt for, at det nye vil fungere lige så dårligt. Hvad så, ærede medlem, når man har været med til at vedtage noget, som man opdager ikke

kan fungere? Skal det så være en dødssynd at lave det om til noget bedre? Det synes jeg virkelig ikke det skulle være.

(Kort bemærkning).

K. Helveg Petersen: Nu skruer vi det efterhånden over i en helt anden retning. Det begyndte med, at hr. Jens Peter Jensen sagde noget, der er oplagt forkert: at dette var blevet til i den forrige regerings hobbyværksted. Det er hr. Jens Peter Jensen altså klar over nu var en bemærkning, der ikke havde nogen steder hjemme. Så er vi kommet så langt. Og så vil jeg gerne sige til hr. Jens Peter Jensen og til andre interesserede: kom ikke med den tro eller den opfattelse, at der bliver ro om teaterlivet, med mindre man kan gå helt andre veje end dem, vi går nu. Jeg skal lade lovgivningen ligge, men jeg vil bare sige: der bliver ikke ro om denne del af samfundslivet, så lang tid man ikke kan gå længere med støtteforanstaltninger. Jeg erkender, at det kan man ikke, men så må man regne med, at der vil blive disse spændinger, som vi har nu, så derfor tror jeg ikke et øjeblik på, at man, selv om man afskaffer repræsentantskabet, vil få det bedre; jeg tror, man får det vanskeligere.

(Kort bemærkning).

Per Dich: Det er blot til hr. K. Helveg Petersen. Det forekommer mig, når man snakker om dette repræsentantskab, at man ligesom laver et illusionsnummer, at man mener, man dermed har dækket befolkningens og teaterbrugernes interesser i bred almindelighed, og det er jo ikke tilfældet. De organisationer, som er repræsenteret dér, har ikke noget som helst mandat fra teaterbrugerne til at repræsentere dem.

Formanden: Hr. Jens Peter Jensen har ordet for en kort bemærkning, og så er det kulturministeren næste gang.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen: For at forebygge enhver misforståelse: jeg ønsker aldeles ikke ro om teatret, jeg ønsker liv, og det kan vi udmærket få, uden at vi har det repræsentantskab. Vi skal ikke have en kreds af særlig kvalificerede, der skal lave livet omkring teatret; det skal foregå ude i befolkningen.